

вивільнення трудових ресурсів стає дедалі важче, але зрозуміло що питома вага ручної праці буде дедалі зменшуватись.

В таких умовах країнам легше залучити освічені та перспективні кадри з інших країн, не витрачаючи кошти на виховання своїх власних громадян, більш того приймаюча країна може здійснювати селекцію майбутніх громадян та/або працівників-мігрантів. Це в свою чергу наносить значну шкоду менш «розвиненим» країнам, що відбувалось і відбувається в Україні.

Тому основним напрямком роботи повинно бути визначено виявлення і дослідження недоліків «західних» моделей — США та ЄС. Також треба обмежити працівників і студентів у розповсюдженні міфів про краще суспільство у відповідних країнах. Дане обмеження повинно полягати у тому, що в першу чергу повинні визначатись недоліки і тільки потім можливе наведення прикладів вдалих рішень чи результатів на фоні негативних явищ у певній «розвиненій» країні.

Наступним напрямком слід визначити обов'язковою практичну складову навчання, яка повинна полягати у отриманні прибутку чи соціального ефекту. Ідеальним результатом слід вважати створення робочих місць самими студентами для себе під керівництвом викладачів. Тобто вимоги суспільства до ВНЗ щодо працевлаштування по закінченню навчання повинні починати задовольнятись у межах навчального процесу. Мінімальним результатом слід вважати досягнення і розуміння студентами всіх процесів, які відбуваються у ВНЗ шляхом залучення студентів до роботи у різноманітних підрозділах ВНЗ.

Судова та адміністративна практика свідчить про те, що більшість «бізнес» структур порушує не тільки законодавство країн здійснення підприємницької діяльності, але й загально визнані людські цінності. З огляду на визначене не може бути пріоритетним підготовка спеціалістів для компаній, які походять з інших країн чи контролюють істотний сегмент ринку. Останнім часом більшість підприємців намагається застосовувати поняття соціальної відповідальності і здійснювати бізнес відповідально, що свідчить про розповсюдженість безвідповідального здійснення підприємницької діяльності, а соціальна відповідальність використовується як гасло для просування певної компанії чи товару.

Істотним повинно стати застосування і тлумачення офіційно проголошених цінностей в Україні під час навчання. Така діяльність повинна розвиватись і постійно вдосконалюватись, як протипага пропаганді деградації Українського народу, приниженню української держави та потуранню еміграції громадян України. Повинна виховуватись повага до цих цінностей через постійне застосування їх у навчальному процесі і в межах ВНЗ.

Урізноманітнення навчального процесу також повинно визначатись основним напрямком, але не звужуватись до урізноманітнення викладання певної дисципліни, це питання повинно вирішуватись ширше. По-перше, кожного року повинно здійснюватись забезпечення кафедр зразками новітнього обладнання, що забезпечить можливість ознайомлення персоналу та студентів з новітніми технологіями. По-друге, вибіркові предмети повинні надавати можливість студентам зрозуміти якомога більше сфер суспільного життя і це повинно здійснюватись через надання широкого вибору дисциплін, а не обмежуватись вибором з кількох. По-третє, залучення студентів до роботи у підрозділах ВНЗ та до створення нових підрозділів ВНЗ.

*Матвієнко Ю.О., асистент
кафедри педагогіки та психології*

САМОКОНТРОЛЬ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ ЯК СКЛADOVA КОНТРОЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ ВИКЛАДАЧА

Потяг до саморозвитку, самореалізації є показником зрілої високорозвиненої особистості. Процес удосконалення самого себе, реалізації своїх можливостей, творчого потенціалу, передбачає розвиненість суб'єктивних засобів, серед яких важливе місце займає самоконтроль людини.

У ході навчання у ВНЗ студенти повинні не тільки свідомо засвоїти наукові знання, але й оволодіти уміньми і методами їх самостійного придбання і творчого застосування на практиці.

Якісне перетворення системи підготовки спеціалістів у сучасній вищій школі націлене на перехід від екстенсивно-інформаційного до інтенсивно-фундаментального навчання при суттєвій активізації свідомої пізнавальної діяльності самоуправління студентів. При цьому в основі освітнього процесу покладене усвідомлення кожним студентом мети вивчення навчального матеріалу, форм і методів своєї навчальної діяльності, умов контролю успішності процесу навчання і звітності про його результати, помітно збільшується ступінь самостійнос-

ті і відповідальності студентів за результати своєї навчальної праці. Іншими словами, освітній процес у ВНЗ переорієнтується на перетворення студентів з об'єктів навчання в активних і свідомих суб'єктів навчальної діяльності, на оновлення науково-методичного забезпечення процесу підготовки спеціалістів у вузах, на оптимізацію і активізацію творчої навчальної діяльності самоуправління студентів.

Для того, щоб підвищити якість навчання, щоб одержувані студентами знання були більш глибокими й повними, усвідомленими і дієвими, необхідний контроль за навчальною діяльністю студентів. Цей контроль може бути «зовнішнім» — з боку викладача, і «внутрішнім» — з боку самого студента. Викладач не завжди в змозі контролювати процес засвоєння знань кожним студентом, уміння самоконтролю у студентів у значній мірі вирішує це питання.

Викладач у сучасних умовах — не лише наставник, вихователь, а й менеджер, який не лише здійснює управління розвитком студентів, а й повинен створювати такі умови навчання майбутніх фахівців, які сприятимуть їх саморозвитку, формуватимуть у них здатність до самоконтролю. Для цього слід забезпечувати поступове доповнення контролю викладача самоконтролем студентів.

У цих умовах для студентів набуває значення оволодіння уміннями самоконтролю навчальної діяльності. Сформованість цих умінь у студентів дозволяє їм успішно аналізувати умови і задачі навчання, раціонально планувати і організовувати своє навчання, адекватно оцінювати, своєчасно корегувати і удосконалювати процес і результати своєї навчальної діяльності, іншими словами, управляти нею. Від сформованості даних умінь у студентів у великій мірі залежить їх активність у навчанні, а також ефективність і результативність їх навчальної діяльності.

Уміння студентів проводити перевірку та оцінку своєї діяльності, знаходити і виправляти помилки підвищує якість знань, тому викладач повинен уміти організувати самоконтроль знань і умінь при навчанні студентів. Установка на самоконтроль має бути присутня у всіх методах і формах роботи викладача.

Самоконтроль навчальної діяльності студентів включає:

- з'ясування мети навчальної діяльності і виявлення способів її досягнення;
- самоперевірку і самооцінку стану роботи;
- виявлення помилок, їх аналіз; з'ясування причин їх виникнення;
- корегування і удосконалення роботи.

Таким чином, самоконтроль є складовою частиною усіх видів навчальної діяльності і повинен здійснюватись на всіх етапах її виконання. Він включає в себе чуттєві, розумові та рухові компоненти діяльності, що дозволяють студенту, на основі поставленої мети, наміченого плану і засвоєного зразка, стежити за своїми діями, результатами цих дій і свідомо регулювати їх.

Мачуський В.В., старший викладач,
кафедра теорії та історії держави і права

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОМУ ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ЮРИДИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Світове науково-навчальне середовище рухається у напрямку публікації навчальних університетських програм у відкритому доступі. Освітні програми конкретного ВНЗ, від курсів відео лекцій до завдань для самостійної роботи студентів, розміщуються в інтернет просторі.

Так, проект Масачусетського технологічного інституту MIT OpenCourseWare зробив можливим розробку і застосування 2000 відеокурсів загальною вартістю понад 150 млн доларів. Подібні проекти реалізують і інші провідні університети світу, зокрема: Стенфордський університет спільно з 13 іншими університетами — Coursera; Масачусетський технологічний інститут спільно з Гарвардом — Edx.

Таким чином, процес первинного накопичення освітнього контенту знаходиться на завершальному етапі і наступним кроком стане захоплення ринку повноцінної дистанційної освіти.

Запуск подібного проекту в КНЕУ, з метою генерації навчально-наукового контенту, дозволить отримати такі переваги:

- підвищення авторитету КНЕУ;
- залучення найкращих студентів;
- підвищення якості викладання.